

TEATRE
GAUDÍ
BARCELONA

ELS DIES MENTITS

Amb Marta Aran

Del 09 al 27 d'octubre
al TEATRE GAUDÍ BARCELONA

El primer dia que vaig mentir? Potser va ser el primer dia!
Està bé començar pel principi, ¿no? És lògic. Tothom començaria pel primer dia, o la preparació d'aquell dia,
o la preparació del que m'hagués agradat que fos aquell dia.
El meu primer dia no va ser gens especial: 27 d'agost,
no era un dia per recordar
però aquí estic, recordant-lo!
27 d'agost.
Estiu.
Bon dia per fotre un polvo.
La suor sempre dona un toc de passió a l'acte.
Sempre.
El meu primer dia no ha de ser especial,
és un pas més cap a la maduresa.
És com quan et ve la regla per primera vegada; ja ets una doneta.
Doncs quan ho fas per primera vegada, encara ho ets més: una donassa.
M'havia promès a mi mateixa que als 15 anys em trauria l'himen del cos.
Sí, als 15 anys deixaré de ser una nena.
Ho he de fer. Es necessari.

No em tornaran a deixar per ser una estreta.

No necessito cap home especial.

Només tenir 15 anys. I ja porto 8 dies de més...

27 d'agost.

Ho faré com ho han fet totes les meves amigues.

Pel davant.

Pel darrere, més endavant.

Avui és el dia.

27 d'agost.

Totes elles ja ho han fet i això es converteix en una cursa contra rellotge.

He de fer el pas per ser lliure d'aquest estigma i començar a sentir, començar a explorar.

Sóc una donassa.

No em calen romanticismes, només un home que em travessi

(fragment ELS DIES MENTITS)

SINOPSI

Una dona que ha viscut amb la seva mentida durant 15 anys. Una dona que ha intentat ordenar-la meticulosament, dia rere dia, en un calendari.

Una dona que ha intentat que aquesta mentida no surti mai al seu món real. Una dona que no té orgasmes. Una dona alliberada que sap molt poc de la seva sexualitat i del seu plaer, però que mostra a la societat tot el contrari. Una dona que se sincerarà per primera vegada.

ELS DIES MENTITS és un calendari de totes aquestes mentides que hi ha en el món del sexe, les que ens diem a nosaltres mateixos, les que ens diuen els altres i les que acabem dient per sentir-nos integrats en una societat sexualitzada. Unes mentides que fan la nostra vida més bonica i plaent però que, a la vegada, poden ser còmiques, absurdes i esquinçadores.

A partir de dones reals i anònimes i la seva experiència, s'ha escrit ELS DIES MENTITS, un monòleg que parla de l'absència d'orgasmes en les relacions sexuals i del tabú que això suposa en una societat on cal tenir una sexualitat plena per a sentir-se integrat. Un text escrit des de les mentides que diem, ens diem i ens diuen.

PARAULES DE L'AUTORA

Jo vaig patir anorgàsmia durant set anys de la meva vida.

Vaig tenir una doble vida durant tots aquests anys. Vaig complir rigorosament el meu paper en aquest món com a dona "alliberada", tenia una vida sexual "oberta, divertida i consentida". Però desgraciadament, no era així com jo ho vivia. Vaig viure les meves experiències més íntimes com si fossin un secret que no calia revelar. I vaig mentir, totes les vegades que vaig tenir sexe.

Fa poc, vaig llegir en un article la següent estadística: segons un estudi, entre un 30% i un 40% de les dones havien sofert algun tipus d'anorgàsmia i un 69% admetien haver fingit en les seves relacions sexuals. En llegir això, vaig veure que hi havia moltíssima gent a qui li passava el mateix que a mi. Però, per què? Per què es fa servir aquest recurs com una cosa habitual? És la societat? Ens reprimim o en realitat és més difícil aconseguir el clímax per a les dones? Ho fem per l'educació que ens han donat? O per supervivència afectiva?

Gràcies a una dosi de sinceritat amb mi mateixa i una teràpia amb una sexòloga, vaig poder explorar, i sobretot acceptar, que la meva sexualitat era meva i només meva. Van ser anys de procés.

Però al mateix temps, encara que estigués acompanyada per una professional, van ser moments d'una extrema solitud. Sentia que carregava amb un sentiment de culpa i vergonya constant. Així que vaig decidir apartar tot el meu pudor i escriure "Els dies mentits", per a tots aquells i aquelles que passen pel mateix i dir al món que no estan sols i que no han de sentir vergonya.

Això em va fer investigar, a través d'una sexòloga, diferents casos d'anorgàsmia, ja que no volia centrar-me només en la meva experiència personal. Vaig poder trobar diferents perfils que admetien que tenien dificultats per arribar al clímax: dones que reprimien la seva sexualitat per vergonya, dones a qui no els interessava el sexe directament, dones grans, dones joves, dones que tenien una sexualitat molt activa però que no

aconseguien arribar mai al clímax... Hi havia tants casos com dones al món. També vaig trobar casos d'homes amb anorgàsmia... Més dels que creia.

Vaig poder entrevistar cinc dones i un home que en algun moment de la seva vida havien passat per l'experiència de no poder tenir orgasmes. El que més em va sorprendre de les converses va ser que teníem tots una cosa en comú: La vergonya d'explicar-ho. De cara al món, ho vivíem en silenci sense esmentar mai el tema o mostràvem una realitat completament diferent al que havíem viscut.

Per a tots, la nostra situació era un tabú, un fracàs. Vivíem, de portes enfora, una vida on no existia el "problema". Això em va donar eines i força per poder parlar del tema a través de les seves mentides i les meves. Agafant els meus referents i els seus; sense entrar en els detalls més delicats o íntims, sinó a través dels seus pensaments, records, experiències, converses i totes aquelles coses que creien que havien ajudat a desenvolupar la seva anorgàsmia.

Totes les mentides que els havien dit de petits (o de no tan petits), tot allò que havien cregut de l'amor i del sexe, tot allò que havien dit a altres persones, ja fossin amigues, amants o familiars... I així vaig començar a escriure tots aquests dies, aquests records, comentaris, sobre què feien i desfeien de la seva mentida.

I així es va crear aquest monòleg, a partir de les seves mentides mentre buscaven la seva veritat.

Marta Aran

FITXA ARTÍSTICA

Dramatúrgia i direcció: Marta Aran

Repartiment: Marta Aran

Ajudant de direcció: Muguet Franc

Escenografia i vestuari: Elisenda Pérez

Disseny de llums i espai sonor: Xavi Gardés

Il·lustració del cartell: Marta Font

Fotografia espectacle: Roser Blanch

Producció executiva: Sergio Matamala i Clara Cols

Distribució i xarxes: Elisenda Riera

Cap tècnic de gira: Fernando Portillo

Una producció de: Flyhard Produccions / Sala Flyhard

Amb el suport d': ICEC - Institut Català de les Empreses Culturales i ICUB - Institut de Cultura de Barcelona.

Durada de l'espectacle: 70 min

XXIII PREMIOS
max
DE LAS ARTES ESCÉNICAS

GANADORA
MARTA ARAN
MILLOR AUTORIA
REVELACIÓ

Per què et pot interessar ELS DIES MENTITS?

Per la TEMÀTICA: Marta Aran torna a parlar d'un tema tabú: el plaer sexualfemení i les mentides que diem per complir un rol en la societat sexualitzada en què vivim.

Per què pot interessar el PÚBLIC JOVE?

Les primeres vegades! com ens hem de comportar? Què sentirem? Com se suposa que ha de ser el sexe? què s'espera de nosaltres? Moltes noies joves encara es fan aquestes i moltes més preguntes. Per què no donar una visió distesa i des de l'humor sobre el tema? Pensem que és una obra especialment adequada per a públic jove.

Per la INTERPRETACIÓ:

Marta Aran brilla a l'escenari, té una gran capacitat per connectar amb el públic plantejant el tema des de l'humor i creant una interacció molt directa.

LA PREMSA HA DIT

“Els dies mentits no fa referència a l'ocultació de la veritat durant les relacions, sinó a la màscara sota la qual s'amaga qui no compleix els suposats estàndards en el sexe. (...) Ens parla de la hipersexualitat de la societat d'avui i la pressió social sobre les noies adolescents, que en alguns casos es bloquegen justament per l'autoexigència de tenir moltes experiències i gaudir-les.”

Belen Guinart, ARA PLAY

“Els dies mentits ens parla de nosaltres. De les dones, que mentim perquè els homes se sentin homes, perquè estiguin contents. Perquè se sentin els amos del món. Parla de nosaltes. Dels homes. Que mentim perquè ens pensem que ho fem tot bé. Que no preguntem perquè no ens cal. Que ens conformem amb qualsevol resposta que ens deixi satisfets i ja en tenim prou.”

Nicolás Larruy, Espectáculos BCN

“L'espectacle és dinàmic i interessant i té un final molt potent i commovedor que és, veritablement, el gran moment del muntatge.”

Iván F. Mula, Teatre Barcelona

“La sexualització de l'educació de les nenes ha condicionat un munt de generacions i el teatre fa bé de posar-ho en evidència. El cas de la protagonista de Els dies mentits és un de tants, i l'interessant no és sentir-nos-hi identificats sinó prendre consciència que potser en som còmplices i que representar-ho també és fer-ho visible.”

Xavi Pijoan, Teatre Barcelona

“

“Els dies mentits s’afanya per alleugerir les serioses reflexions que fa sobre la dictadura de l’opinió i l’actitud dominant, sobre la centralitat del sexe en la societat i el dolor que genera el fingiment. Una interpretació sense barreres que per ella mateixa ja connecta el públic amb la denúncia exposada, en un recorregut notable de l’humor compartit al drama íntim.”

Juan Carlos Olivares, TIMEOUT Barcelona

“El resultat és un drama íntim ple d’humor. Pura energia, ja ho veureu.”

Aída Pallarès, Elnacional.cat

“És un gran encert de l’autora-directora i de l’actriu no plantejar l’espectacle des d’un punt de vista melodramàtic, sinó d’encarar-lo d’una manera distesa, confidencial i amb moltes dosis d’humor. I és que rient, rient, és quan tractem millor les coses més serioses.”

Eloi Falguera, Núvol

“Una interpretació potent, plena de veritat i d’energia, que marca el ritme d’una funció que, amb la seva dosi imprescindible de comèdia, presenta una veritat més amarga i complexa.”

Gema Moraleda, Somnis de teatre

“El muntatge és viu, recorre a l’humor molt encertadament i també capgira la situació cap al drama contingut”

Teresa Ferré, Nació Digital

“Amb un gran sentit de l’humor, les artífexs d’aquest espectacle han aconseguit situar la sexualitat femenina dins les temàtiques d’una nova generació de dramaturgues i directores que tenen molt a dir i troben els camins per fer-ho.”

Iolanda G. Madariaga, Recomana.cat

MARTA ARAN

Dramaturga, directora i actriu

Llicenciada en Interpretació per l'Institut del Teatre. Anteriorment, estudia dansa a l'escola de José de la Vega, teatre musical a l'escola Memory i també interpretació al Col·legi del Teatre. Completa la seva formació com a autora en diversos cursos de la Sala Beckett: Pere Riera, Josep Maria Miró, Helena Tornero i Sergio Blanco.

Com a **DIRECTORA I DRAMATURGA** ha fet:

La noia de la làmpada a la Sala Flyhard (2017), de la qual també n'és l'autora i **Els dies mentits** (Sala Flyhard 2019. Aquitània 2020), text que va quedar finalista en el Premi Recvll de Blanes 2018 i amb el que va guanyar el Premio Max 2020 a mejor autoría revelación i **La segona Eva** al Tantarantana (2020).

ADAPTACIONS DRAMATÚRGIQUES:

També ha fet dramatúrgies com les de “Al cel mos veiem tots plegats” cicle de rondalles mallorquines al Maldà (2020) i Es rifa un home de Rosa Maria Arquimbau al TNC (2020), Puzles (TVE) **i Nit de Reis, King’s night o el que vulgueu (Candidata a millor adaptació als Premis Max 2023 i Premi millor espectacle de carrer 2023 teatres Bcn i nominada a millor adaptació Premis Teatre Barcelona) i “Rebelión en la Red”, adaptació de Rebelión en la Granja de George Orwell per a la La Joven Compañía (Teatro Real Junior 2024).**

DRAMATÚRGIES:

Com a dramaturga ha guanyat diferents beques com Laboratorio SGAE 2023 (Historia de una pierna), Beca Teatro Kamikaze 2024 (Fisterra), Beca Carme Monturiol (Narcisos) i va quedar finalista al Torneig de Dramatúrgia amb el seu text Puzles, del qual es va fer una versió a TVE.

DIRECTORA:

Com a directora, ha dirigit Omplint el buit de Lara Díez a la sala Gleba (2019), Nua d’Ann Perelló (Teatre Principal de Palma 2022), Preposicions d’Aina de Cos (Teatre Principal de Palma 2023) i Més enllà de la Fosca d’Elvira Prado (Teatre Municipal de Girona).

MATERIAL DE PREMSA

TEASER ELS DIES MENTITS

https://drive.google.com/file/d/10iZr6Ah6l0lj2wLLCI9stWN3nNZUnk-C/view?usp=share_link

FOTOS PREMIS MAX

https://drive.google.com/drive/folders/1vluhfAL6V3M2eLrhp20Cdl_OBFypsNaj?usp=sharing

FOTOS ESPECTACLE

https://drive.google.com/drive/folders/1_c3Z7LqmgAjgYKDM2-VvY-mDs7HQRUVp

Dates:

Del 9 al 27 d'octubre AL TEATRE GAUDÍ

Horaris

Dijous a dissabte a les 20h

Diumenge a les 18h

CONTACTE

MARTA ARAN

658377215

marta.aran4@gmail.com

GEMMA DEUSEDAS

636 40 07 38

gdgemma@gmail.com

